

Spm. nr. S 1300

Til finansministeren (9/1 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfra Personalestyrelsen har oplysninger om, at mindre end 50 pct. af de fastansatte gravermedhjælpere på landsbykirkegårdene er medlemmer af SiD, og om dette fagretsligt har betydning for SiD's ret til at tegne overenskomst på området?«

Svar (23/01 03)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Personalestyrelsen har over for mig oplyst, at de senest foreliggende oplysninger om antallet af gravermedhjælpere, der er medlemmer af SiD, blev afgivet af SiD i februar 1999 og opgjort til 291.

Kirkeministeriet oplyste på dette tidspunkt, at der på landsbykirkegårdene var beskæftiget ca. 1740 gravermedhjælpere i alt.

Da SiD i september 2002 på ny stillede krav om indgåelse af en organisationsaftale, ønskede forbundet ikke at oplyse eller dokumentere antallet af medlemmer beskæftiget som gravermedhjælpere.

Finansministeriet har ikke anfægtet lovligheden af den konflikt, der er iværksat til støtte for kravet om indgåelse af en organisationsaftale på området.

Spm. nr. S 1319

Til beskæftigelsesministeren (10/1 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren kommentere undersøgelsen, foretaget af Det Sociale Nævn i Ribe Amt, som på baggrund af 50 sager i 9 kommuner konkluderer, at kommunerne i 44 tilfælde har afbrudt hjælpen til kontanthjælmsmodtagere på et mangelfuldt grundlag?«

Svar (21/1 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den pågældende undersøgelse er en undersøgelse af praksis, og formålet med praksisunder-

søgelser er at foretage en kvalitetssikring af de afgørelser, som kommunerne træffer, herunder en kontrol af afgørelsens korrekthed i forhold til lovgivningen og Ankestyrelsens praksis (legalitetskontrol), en vurdering af overholdelse af forvaltningsmæssige og retssikkerhedsmæssige regler (formalitetsvurdering), samt efterfølgende vejledning af kommunerne i form af vejledende bemærkninger i den afsluttende rapport og efterfølgende dialog.

Opfølgningen af praksiskoordineringen sker ved, at de sociale nævn – inden udsendelsen af rapporter m.v. om undersøgelserne – går i dialog med og/eller afholder opfølgningsmøder med de involverede kommuner. De sociale nævn bør i dialogen give vejledning om, hvorledes sagsbehandlingen kan forbedres, fx om hvordan krav til dokumentation, formelle sagsbehandlingsregler, bedre kan overholdes, således at der på landsplan sikres ensartethed i sagsbehandlingen og afgørelsespraksis.

Dialogen mellem kommuner og de sociale nævn er således et led i vejledningen af kommunerne på områder, hvor det enkelte nævn finder, der er behov herfor. På det retssikkerhedsmæssige område er der de senere år sket en betydelig udvikling. Det forekommer mest hensigtsmæssigt, at undersøgelser, der er foretaget i vejledningsøjemed, anvendes i den hensigt, hvormed de er tilvejebragt, nemlig til at skabe større klarhed i kommunerne med henblik på deres fremtidige sagsbehandling for at sikre en mere korrekt behandling af borgerne.

Den nævnte undersøgelse omhandler standsning af kontanthjælp. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og ægtefællen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde. Hvis en person, der får kontanthjælp afslår et formidlet arbejde eller udebliver fra en formidlingssamtale eller kontaktdato på arbejdsformidlingen har kommunen pligt til at vurdere, om den pågældende fortsat opfylder betingelser for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Det er endvidere en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud som kan forbedre mulighederne for at få et arbejde.

Med den arbejdsmarkedsorientering, der er sket i socialpolitikken igennem en årrække – og som det er regeringens mål at styrke, er det på den ene side kommunens opgave at knytte pligt og ydelse sammen på en sådan måde, at modtagerne betragter ydelsen som en belønning for at opfylde pligten, således at udeblivelse m.v. bety-